

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

05 Αυγούστου 2015

www.sekonline.gr

No 1185

**Το αποτέλεσμα στην Κ.Ε. του ΣΥΡΙΖΑ
δεν νομιμοποιεί το Μνημόνιο Τσίπρα**

ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Κοινή δράση ενάντια σε

- Απολύσεις
- Ιδιωτικοποιήσεις
- Ασφαλιστικό
- Περικοπές

Απεργιακή φρουρά στα στούντιο του ANT1 την Δευτέρα 3 Αυγούστου **σελ. 7**

18/9/ 2013-2015

2 χρόνια από τη δολοφονία
του Παύλου Φύσσα

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ!

Στη φυλακή για πάντα
οι δολοφόνοι νεοναζί
της Χρυσής Αυγής!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/9 ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
ΟΜΟΝΟΙΑ, 7ΜΜ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΝΗΜΗΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΚΕΕΡΦΑ ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.antiracismfascism.org Tel. 8002 820664, 210 5232071
antiracismfascism@yahoo.gr

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΚΑΛΑΙ**
Άσυλο και στέγη
στους πρόσφυγες

σελ. 8

Απεργίες μέσα
στον Αύγουστο

σελ. 7

70 χρόνια από
την ατομική βόμβα
στη Χιροσίμα

σελ. 4-5

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Η Κεντρική Πολιτική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισε “δι’ ανατάσεως της χειρός” τη διεξαγωγή έκτακτου συνέδριου του κόμματος τον Σεπτέμβριο, υιοθετώντας την πρόταση του προέδρου του Αλέξη Τσίπρα, προκειμένου να “μην διαταραχθούν” οι διαπραγματεύσεις με τα κλιμάκια των ‘Θεσμών’.

Ο Τσίπρας μπορεί να κέρδισε την πλειοψηφία στην ΚΠΕ του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά αυτή η εξέλιξη δεν νομιμοποιεί ούτε αυτόν ούτε την κυβέρνηση σε απολύτως τίποτα. Πάνω απ’ όλα, δεν τους νομιμοποιεί να συνεχίζουν τον κατήφορο της επιβολής των μέτρων που οδηγούν στο τρίτο Μνημόνιο.

Το Κουαρτέτο ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ-ΕΣΜ που ήδη ήρθε και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, άρχισε να ξετυλίγει το βρόμικο κατάλογο των εκβιασμών με νέα προαπαιτούμενα που έρχονται να προστεθούν στα παλιότερα.

συνέχεια στη σελ. 3

Το σισύφειο μαρτύριο που ονομάζεται “τεχνική διαπραγμάτευση” συνεχίζεται χωρίς κανένα ορατό τέλος στον ορίζοντα. Την περασμένη εβδομάδα οι εκπρόσωποι του Κουαρτέτου, αφού εξασφάλισαν την ελεύθερη είσοδο χωρίς περιορισμούς σε υπουργεία και δημόσιες υπηρεσίες έβγαλαν ένα ακόμα πακέτο “προσπαιτούμενων” από το μανίκι, τα οποία η Βουλή καλείται να ψηφίσει “κατά προτεραιότητα”.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα των εφημερίδων οι νέες απαιτήσεις των δανειστών περιλαμβάνουν δεκαέξι διαφορετικά σημεία -το ένα χειρότερο από το άλλο. Με τα σημεία αυτά η Τετραμερής απαιτεί ουσιαστικά την αντιστροφή όλων των μέτρων που έχει πάρει η κυβέρνηση μέσα στους πρώτους έξι μήνες, που οι εταίροι μας θεωρούν “μονομερείς ενέργειες”- ακόμα και αυτές που είχαν θετικά αποτελέσματα, όπως είναι ο νόμος για τις 100 δόσεις στα ταμεία. Και στην περίπτωση του Σίσφου, άλλωστε, το τελευταίο πράγμα που απασχολούσε τους θεούς ήταν αν θα παραμείνει ο βράχος στην κορυφή του βουνού ή όχι. Η τιμωρία ήταν αυτή που είχε σημασία, όχι το αποτέλεσμα.

“Προσπαιτούμενα” ακραίας λιτότητας

Το πρώτο πράγμα που απαιτεί το Κουαρτέτο είναι την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων: τα λιμάνια του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, τα αεροδρόμια στα νησιά, τα τρένα, τα λεωφορεία της Αθήνας -όλα πρέπει να ξεπουληθούν με συνοπτικές διαδικασίες μέσα σε λίγους μήνες (σημεία 12 και 16).

Το δεύτερο είναι η κατάργηση όλων των φοροελαφρύνσεων απέναντι στις πιο αδύναμες ομάδες του πληθυσμού -από την επιδότηση στο πετρέλαιο θέρμανσης μέχρι την κατάργηση του αφορολόγητου ορίου των 12.000 ευρώ για τους αγρότες. Για μια μόνο κατηγορία προτείνει το Κουαρτέτο μείωση της φορολογίας: για αυτούς που δηλώνουν εισοδήματα μεγαλύτερα από μισό εκατομμύριο ευρώ το χρόνο. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισε στους πρώτους μήνες της διακυβέρνησής της να τους επιβάλλει μια έκτακτη εισφορά 8%. Οι δανειστές απαιτούν τώρα αυτή η διάταξη να ακυρωθεί πάραυτα.

Και αυτό την ίδια ώρα που η φοροεπιδρομή

σε βάρος των φτωχών συνεχίζεται ακάθεκτη: “να γίνουν οι αναγκαίες τροποποιήσεις εγκαίρως”, γράφει το σημείο 8, “ώστε να διασφαλιστεί η είσπραξη του ΕΝΦΙΑ του 2015”. Που φυσικά θα υπολογιστεί με τις αντικειμενικές αξίες και τους συντελεστές του Σαμαρά. Με μια μοναδική διαφοροποίηση: η κυβέρνηση μελετάει να κατεβάσει το όριο της “μεγάλης ακίνητης περιουσίας” πιο χαμηλά. Με απλά λόγια, για την εφορία ακόμα και ένα μικρό διαμέρισμα θα θεωρείται πλέον “μεγάλη ακίνητη περιουσία”. Και θα φορολογείται ανάλογα.

Η τρίτη δέσμη μέτρων που απαιτεί η Τετραμερής αφορά τις προσλήψεις, του μισθούς και τις συντάξεις: όλες οι “κόκκινες γραμμές” του ΣΥΡΙΖΑ γίνονται ουσιαστικά καπνός. Το όριο συνταξιοδότησης ανεβαίνει στα 67 χρόνια, ενώ τα χρόνια εργασίας, για πρόωρη σύνταξη (στα 62) ανεβαίνουν στα 40. Με την χρόνια ανεργία στα ύψη, τα μέτρα αυτά απλά σημαίνουν ότι ένα μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού θα χάσει κάθε δικαίωμα στη σύνταξη.

Το Κουαρτέτο, με δεδομένη ύφεση -3,3% φέτος, ζητάει πρωτογενές πλεόνασμα 1% -με προοπτική 3,5% το 2018! Απαιτεί ακραία λιτότητα.Στις 20 Αυγούστου, όπως είναι γνωστό, λήγει ένα ακόμα παλιό ελληνικό ομόλογο που βρίσκεται σήμερα στα χέρια της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ο εκβιασμός είναι άμεσος και ωμός: αν δεν έχει εγκριθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή το νέο πρόγραμμα “στήριξης” -με όλα του τα προσπαιτούμενα εννοείται- η Ελλάδα θα χρεοκοπήσει.

Μπορεί οι δανειστές μας να κατάφεραν, με τους εκβιασμούς τους, να οδηγήσουν τον Τσίπρα στην ήττα και τη συνθηκολόγηση. Και ο Τσίπρας μπορεί να κατάφερε, με τη σειρά του, να απομονώσει μέσα στην Κεντρική Επιτροπή τους διαφωνούντες.

Οι εργαζόμενοι, όμως, δεν έχουν ούτε ηττηθεί, ούτε συνθηκολογήσει. Ούτε έχουν πει την τελευταία τους κουβέντα ακόμα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Όσοι φαντάζονταν ότι με τη συνθηκολόγηση του Αλέξη Τσίπρα στις Βρυξέλλες στις 13 Ιούλη και την αποδοχή των απαιτήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα έκλεινε η ελληνική κρίση απλά κορόιδευαν τους εαυτούς τους. Δυστυχώς αυτό οφείλεται πολύ περισσότερο στο τι κάνει η άλλη πλευρά παρά την όποια αντίσταση του ΣΥΡΙΖΑ -και παρά το γεγονός ότι το 62% του κόσμου απέρριψε τη λιτότητα στο δημοψήφισμα της 5ης Ιούλη.

Το μεγάλο στρατηγικό σφάλμα που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν να φανταστεί ότι θα μπορούσε να υλοποιήσει το πρόγραμμά του σε συμφωνία με τις κυρίαρχες δυνάμεις μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι συνεντεύξεις που αφειδώ, όμως, δίνει ο Γιάνης Βαρουφάκης μετά την παραίτησή του από τη θέση του υπουργού Οικονομικών αμέσως μετά το δημοψήφισμα, δείχνουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ταυτόχρονα και ένα τακτικό λάθος.

Αφελώς ο Τσίπρας και ο Βαρουφάκης πίστεψαν ότι εάν κατάφεραν να έρθουν σε κάποια πολιτική συμφωνία με την γερμανίδα καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ και τους άλλους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα τους ήταν σχετικά εύκολο στη συνέχεια να εξασφαλίσουν και την υλοποίησή της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, όμως, δεν λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο.

Το Γιούρογκρουπ των υπουργών οικονομικών της Ευρωζώνης δίνει προτεραιότητα στις επονομαζόμενες “τεχνικές” συζητήσεις των “ειδικών”. Οι συζητήσεις αυτές χρησιμοποιούνται στη συνέχεια για να εξαναγκάσουν τα θύματα της “διάσωσης” σε πολύ μεγαλύτερες παραχωρήσεις από αυτές που οι ηγέτες τους νόμιζαν αρχικά ότι είχαν συμφωνήσει.

Η παλιά Τρόικα έχει τώρα επεκτα-

Ποιος θα σταματήσει το Κουαρτέτο;

*Γραφει
ο Αλεξ Καλλίνικος*

θεί αποκτώντας τέσσερα μέλη -την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Κομισιόν), το Ευρωπαϊκό Ταμείο Σταθερότητας και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Οι τέσσερις συζητούν αυτή τη στιγμή γύρω από ένα ακόμα πακέτο διάσωσης 86 δις ευρώ για την Ελλάδα -δηλαδή να δανείσουν στην ελληνική κυβέρνηση αυτά τα χρήματα για να ξεπληρώσει τους δανειστές της. Οι εκπρόσωποι αυτού του “Κουαρτέτου” βρίσκονται αυτές τις μέρες στην Αθήνα απασχολημένοι διαρκώς με τη μετατόπιση των στόχων.

Συμμορία

Η αλήθεια είναι ότι αυτή η συμμορία είναι εσωτερικά διχασμένη. Το ΔΝΤ λέει τώρα ότι δεν μπορεί να συμμετάσχει σε ένα νέο πακέτο διάσωσης της Ελλάδας, αν οι δανειστές δεν έχουν συμφωνήσει εκ των προτέρων σε κάποια “ανακούφιση του χρέους”. Αυτό επιβεβαιώνει αυτό που ήταν προφανές από το 2010 που ξέσπασε η κρίση στην Ευρωζώνη -ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να ξεπληρώσει τα χρέη της.

Η πλειοψηφία, όμως, του Γιούρογκρουπ, με πρώτη και καλύτερη τη Γερμανία, είναι σθεναρά αντίθετη με κάθε ιδέα “αναδιάρθρωσης του χρέ-

ους”. Η ίδια η Μέρκελ ήταν αυτή που είχε επιμείνει το 2010 στη συμμετοχή του ΔΝΤ στη διάσωση των υπερχρεωμένων κρατών-μελών της Ευρωζώνης.

Την ίδια στιγμή ο υπουργός Οικονομικών της, ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, προσπαθεί να σαμποτάρει τη διάσωση. Δεν έχει εγκαταλείψει το σχέδιό του να εξαναγκάσει την Ελλάδα να φύγει από την Ευρωζώνη -προσωρινά υποτίθεται. Ο ίδιος εξήγησε στον Βαρουφάκη ότι θέλει να χρησιμοποιήσει το Grexit για να αναγκάσει τη Γαλλία και την Ιταλία να αποδεχτούν πολύ στενότερη εποπτεία από την ΕΕ πάνω στις δημόσιες δαπάνες και τον δημόσιο δανεισμό.

Οι διαφοροποιήσεις αυτές, όμως, δεν εμποδίζουν το Κουαρτέτο να απαιτεί συνεχώς περισσότερες νεοφιλελεύθερες “μεταρρυθμίσεις” -ιδιωτικοποιήσεις, περικοπές στις συντάξεις, αυξήσεις στον ΦΠΑ, αντιστροφή των μεταρρυθμίσεων που έχει νομοθετήσει μέσα στους προ-

ηγούμενους μήνες ο ΣΥΡΙΖΑ. Το μαρτύριο των απλών ανθρώπων στην Ελλάδα πρέπει να διαιωνίζεται για να δείχνει ότι δεν υπάρχει καμιά εναλλακτική λύση απέναντι στη λιτότητα.

Στο μεταξύ ο Τσίπρας κατάφερε, για την ώρα τουλάχιστον, να περιορίσει την αριστερή αντιπολίτευση και να πάρει το πάνω χέρι στο κόμμα του. Αρχικά 109 από τα 201 μέλη της κεντρικής επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ είχαν υπογράψει μια δήλωση που απέρριπτε τη συμφωνία των Βρυξελλών.

Εμπρηστικές δηλώσεις

Η κεντρική επιτροπή -που έχει συνεδριάσει ελάχιστες φορές μετά την εκλογική νίκη του Γενάρη- συνήλθε τελικά την περασμένη Πέμπτη. Ο Τσίπρας προετοίμασε το κλίμα της συνάντησης με εμπρηστικές δηλώσεις -κάνοντας επίθεση, για παράδειγμα, στους διαδηλωτές «από άλλες χώρες» που είχαν συλληφθεί στη διάρκεια διαδήλωσης ενάντια

στη συμφωνία έξω από τη βουλή.

Υπό την απειλή ενός ακόμα δημοψηφίσματος, αυτή τη φορά ανάμεσα στα μέλη του κόμματος, μετέτρεψε το ζήτημα της αποδοχής της συμφωνίας σε ζήτημα εμπιστοσύνης απέναντι στην κυβέρνηση. “Όποιος θέλει άλλη κυβέρνηση ή άλλο πρωθυπουργό να το πει”, είπε. Η κεντρική επιτροπή συμφώνησε με ανάταση χεριών τη σύγκλιση ενός έκτακτου συνεδρίου για να συζητήσει το νέο μνημόνιο, αφού όμως θα έχει ήδη υπογραφεί.

Η αριστερή πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ -ο Παναγιώτης Λαφαζάνης της Αριστερής Πλατφόρμας και η πρόεδρος της Βουλής Ζωή Κωνσταντοπούλου- δεν έκρυψαν την αντίθεσή τους. Ο Λαφαζάνης και οι άλλοι υπουργοί που είχαν ταχθεί, όμως, ενάντια στη συμφωνία έμειναν στις θέσεις τους περιμένοντας, υπομονετικά, την αποπομπή τους.

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ) στην Ελλάδα άσκησε κριτική στον “αυτοεγκλωβισμό της [Αριστερής Πλατφόρμας] στις εσωτερικές κομματικές διαδικασίες και ισορροπίες” και την εμμονή της να λειτουργεί σαν μια δύναμη “ισορροπίας” με στόχο “την ενότητα στο κόμμα μέσα από τη διαφορετικότητα”.

Υπάρχει ένας αγώνας δρόμου ανάμεσα στον Τσίπρα και την αριστερά για το ποιος εκπροσωπεί πραγματικά τους ψηφοφόρους του ΟΧΙ της 5ης Ιούλη. Αυτή η μάχη μπορεί να κερδηθεί μόνο εάν η Αριστερή Πλατφόρμας ενώσει τις δυνάμεις της με το ΣΕΚ και τις άλλες οργανώσεις που βρίσκονται εκτός ΣΥΡΙΖΑ, στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ (το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς), σε μια ανοιχτή καμπάνια ενάντια στη συμφωνία, στους δρόμους και τους χώρους δουλειάς.

Κατάληψη των γραφείων της διοίκησης της ΕΛΠΑ. σελ.7

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Κοινή δράση για απεργίες

συνέχεια από την σελ. 1

Πηγαίνει στο Εθνικό Λογιστήριο και την Τράπεζα της Ελλάδας και συναντιέται με υπουργούς προβάλλοντας απαιτήσεις για ιδιωτικοποιήσεις λιμανιών και αεροδρομίων εδώ και τώρα χωρίς καμιά καθυστέρηση, μείωση των μισθών στο δημόσιο, άμεση αύξηση στα 67 της ηλικίας συνταξιοδότησης, νέα χαράτσια στη νοσοκομειακή και φαρμακευτική περίθαλψη, απελευθέρωση των απολύσεων, ακόμα πιο ελαστικές σχέσεις εργασίας, άρση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, μέχρι και μεγαλύτερες φοροαπαλλαγές για τους πλούσιους.

Είναι γελασμένος ο Τσίπρας και η κυβέρνηση αν πιστεύουν ότι παίρνοντας την πλειοψηφία της ΚΠΕ του ΣΥΡΙΖΑ έχουν λυμένα τα χέρια τους για να προχωρήσουν στη νομοθέτηση και την εφαρμογή τέτοιων αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων και να υπογράψουν το νέο Μνημόνιο. Οι αντιστάσεις για να μην προχωρήσουν οι νέες επιθέσεις δεν αναστέλλονται περιμένοντας το

“έκτακτο συνέδριο”, ξετυλίγονται εδώ και τώρα.

Γι’ αυτό το λόγο, η αντίδραση της Αριστερής Πλατφόρμας να περιοριστεί μετά τη συνεδρίαση της ΚΠΕ μόνο σε μια ανακοίνωση που λέει ότι “η σύγκληση Εκτάκτου Συνεδρίου το φθινόπωρο, μετά δηλαδή την ψήφιση στη Βουλή της μνημονιακής συμφωνίας που θα έχει δεσμεύσει τη χώρα, δεν έχει απολύτως κανένα νόημα”, είναι πολύ πίσω από τις ανάγκες μιας άμεσης δυνατής απάντησης για να σταματήσουμε τα μέτρα.

Αυτοεγκλωβισμός

Η ήττα της Αριστερής Πλατφόρμας στην ψηφοφορία της Κεντρικής Πολιτικής Επιτροπής δείχνει πού οδηγεί ο αυτοεγκλωβισμός της στις εσωτερικές κομματικές διαδικασίες και ισορροπίες, μετά τις διακηρύξεις της σε όλους τους τόνους ότι στόχος της είναι “η ενότητα στο κόμμα μέσα από τη διαφορετικότητα”.

Πιο προβληματική, όμως, είναι η αρ-

νησή της να έρθει σε ρήξη παίρνοντας πρωτοβουλίες για την οργάνωση της αντίστασης απέναντι στις επιθέσεις της κυβέρνησης στα συγκεκριμένα μέτωπα που ανοίγονται –αντί να περιορίζεται σε γενικόλογες καταγγελίες του Τσίπρα. Με μια τέτοια πολιτική, η Αριστερή Πλατφόρμα, όσο καλοδεχούμενη κι αν είναι η διαφοροποίησή της από την κυβερνητική πολιτική, δεν μπορεί να δώσει καμιά πραγματική προοπτική στο κίνημα.

Την ώρα που ακόμα και μέσα στην κάψα του Αύγουστου οι εργαζόμενοι βγαίνουν απεργιακά στους δρόμους, από τον ΑΝΤ1 μέχρι τους εργάτες των δήμων της Θεσσαλονίκης και από τους αρχαιοφύλακες της Ακρόπολης μέχρι τους σιδηροδρομικούς και τους εργαζόμενους στην οδική βοήθεια της ΕΛΠΑ, αυτό που χρειάζεται το εργατικό κίνημα είναι μια αριστερά που να οργανώνει και να συντονίζει όλους αυτούς τους αγώνες με μαζικές πρωτοβουλίες κοινής δράσης. Με απεργίες και καταλήψεις για να μην περάσουν οι ιδιωτικοποιήσεις στα λιμάνια, στα αεροδρόμια, στη ΔΕΗ, για να μην κοπούν οι συντάξεις και οι μισθοί, για να μην διαλύσουν εντελώς οι περικοπές τα νοσοκομεία και τα σχολεία.

Σε τέτοιες πρωτοβουλίες κοινής δράσης καλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ, προβάλλοντας ταυτόχρονα και την αντικαπιταλιστική εναλλακτική: τη διαγραφή του χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων κάτω από εργατικό έλεγχο, τη ρήξη και έξοδο από την ΕΕ και το ευρώ. Για να περάσουν τα κλειδιά της οικονομίας και όλης της κοινωνίας στους ίδιους τους εργαζόμενους.

Τι πραγματικά σημαίνει “ΟΧΙ μέχρι το τέλος”

Εκδήλωση για τη δημιουργία επιτροπών “ΟΧΙ μέχρι το τέλος” πραγματοποιήθηκε στην ΑΣΟΕΕ την Τρίτη 28 Ιούλη. Τη συζήτηση άνοιξε ο Νίκος Αδαμόπουλος από την Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ παρουσιάζοντας τα βασικά σημεία του κειμένου της πρωτοβουλίας πάνω στο οποίο συγκεντρώνονται υπογραφές. Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο Γρηγόρης Καλομοίρης (επίσης από την ΕΕ της ΑΔΕΔΥ και την Αριστερή Πλατφόρμα), που επισήμανε ότι η πρωτοβουλία πρέπει να κινηθεί “με σεβασμό στις πολιτικές διαφορετικότητες, όπως για παράδειγμα στο ζήτημα της ρήξης με την ΕΕ ή μόνο με την Ευρωζώνη”.

Στην παρέμβασή του ο Γιάννης Σηφακάκης από την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ τόνισε: “Η συνέχεια του ΟΧΙ πρέπει να είναι κινηματική, με απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις. Συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για συγκεκριμένα μέτωπα: ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις στα λιμάνια και στα αεροδρόμια, ενάντια στις περικοπές, ενάντια στο νέο ασφαλιστικό. Θέλουμε κοινή δράση και γι’ αυτό διαφωνούμε κάθετα με την υποτίμηση τέτοιων κινηματικών πρωτοβουλιών, για χάρη κάποιων γενικών ‘κοινωνικο-πολιτικών μετώπων’. Προφανώς χρειάζεται στην αριστερά η συζήτηση για την εναλλακτική πολιτική. Αλλά αυτό που πρέπει να αναδείξουμε είναι η αντικαπιταλιστική στρατηγική απέναντι στη ρεφορμιστική στρατηγική που φτάνει στα όριά της. Όχι ένα άλλο μέτωπο που θα επιδιώξει να καλύψει το χώρο ανάμεσα στο ΣΥΡΙΖΑ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ”.

Έλεγχος

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και άλλοι ομιλητές, όπως ο Βασίλης Συλαϊδής από την ΙΝΤΡΑΚΟΜ, ο Χρήστος Αργύρης από νοσοκομείο Γεννηματάς. Η Ειρήνη Δαφέρμου από τους δικητικούς των πανεπιστημίων τόνισε την ανάγκη της στήριξης των αγώνων στους χώρους δουλειάς έτσι ώστε “αν αύριο δεν υπάρχουν φάρμακα οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία μαζί με τα σωματεία τους να πάρουν τον έλεγχο για να μην πεθάνει ούτε ένας άνθρωπος. Το ίδιο στην ενέργεια, στους ΟΤΑ, στα σχολεία, στα σουπερ μάρκετ”. Από τη μεριά του ο Παναγιώτης Μαυροειδής από το ΝΑΡ επιχειρηματολόγησε στο γιατί η ρήξη με την ΕΕ είναι προϋπόθεση για οποιαδήποτε μετωπική πρωτοβουλία σήμερα.

Σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση, όμως, κινήθηκαν πολλοί ομιλητές, κύρια από την ΑΠΑΝ, την ΑΡΑΣ, τη ΜΑΡΣ κ.ά. που έριξαν όλο το βάρος στη δημιουργία ενός νέου «κοινωνικο-πολιτικού μετώπου» χρησιμοποιώντας ως όχημα τις επιτροπές ‘ΟΧΙ μέχρι το τέλος’ –υποβαθμίζοντας (μερικές φορές σε απελπιστικό βαθμό) την ανάγκη της κινηματικής δράσης και υπερτονίζοντας τη μετωπική παρέμβαση στο εκλογικό πεδίο (με τα αντίστοιχα “στρογγυλέματα” και υπαναχωρήσεις στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα).

Η συζήτηση στην ΑΣΟΕΕ επιβεβαίωσε όσα επεσήμαιναν στο πρόσφατο κείμενό τους οι σύντροφοι του ΣΕΚ στην ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ: «Οι παραπάνω ανάγκες δεν καλύπτονται, δυστυχώς, από κείμενα υπογραφών που κυκλοφορούν και καλούν σε δημιουργία επιτροπών του ‘Οχι μέχρι τέλους’» που είτε αναζητούν «τη δημιουργία ενός άλλου, μη αντικαπιταλιστικού, μετώπου», «είτε κινούνται στην κατεύθυνση δημιουργίας μιας κοινωνικοπολιτικής πρωτοβουλίας, χωρίς καμιά αναφορά σε κανένα συγκεκριμένο μέτωπο πάλης. Χρειαζόμαστε μαζικές πρωτοβουλίες κοινής δράσης πάνω σε συγκεκριμένα μέτωπα και στόχους πάλης και μέσα σ’ αυτήν την κοινή δράση άνοιγμα της συντροφικής συζήτησης και κέρδισμα των πιο πρωτοπόρων κομματιών στην αντικαπιταλιστική εναλλακτική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

Κώστας Πίπτας

Διαβάστε
το νέο τεύχος
του περιοδικού
“Σοσιαλισμός
από τα κάτω”

Η πυρηνική φρίκη του Ιμπεριαλισμού

Ήταν οχτώ και τέταρτο το πρωί της 6ης Αυγούστου του 1945 όταν ένα αμερικάνικο αεροσκάφος άφησε την πρώτη ατομική βόμβα της ιστορίας να πέσει πάνω από κατοικημένη περιοχή, στη Χιροσίμα της Ιαπωνίας. Ήταν η ώρα που ο κόσμος πήγαινε στις δουλειές του. Δευτέρα, η βδομάδα ξεκινούσε. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι φοιτητές και μαθητές. Άλλοι πήγαιναν για μάθημα, άλλοι για δουλειά.

Η γενική επιστράτευση στην Ιαπωνία είχε σημάνει ότι κανένα ζευγάρι εργατικά χέρια δεν περίσσευε. Κορίτσια 13-14 χρονών οδηγούσαν τα τραμ της πόλης. Οι μαρτυρίες λένε πως στα πρόσωπα των ανθρώπων υπήρχε ελπίδα. Ο πόλεμος, που για την Ιαπωνία είχε ξεκινήσει από το 1937, φαινόταν να τελειώνει. Τρεις μήνες νωρίτερα ο πόλεμος είχε τελειώσει στην Ευρώπη. Τον Ιούλη, οι τρεις ηγέτες των νικηφόρων συμμάχων, Τρούμαν, Τσόρτσιλ, Στάλιν, συναντήθηκαν στο Πότσδαμ, λίγο έξω απ'τό Βερολίνο, για να συνεχίσουν τη συζήτηση περί μοιρασίας της λείας. Οι κάτοικοι της Χιροσίμα ένωθαν σχετικά τυχεροί. Παρότι στρατιωτικό κέντρο, η Χιροσίμα είχε αποφύγει τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς. Κάποιοι απέδιδαν αυτό το "προνόμιο" στο ότι οι Αμερικάνοι είχαν διαλέξει τη Χιροσίμα ως έδρα της κατοχικής τους διοίκησης όταν θα συνθηκολογούσε η Ιαπωνία.

Κόλαση

Όλες αυτές οι σκέψεις και οι ελπίδες μετατράπηκαν σε μια κόλαση μέσα σε μερικές στιγμές, όταν η βόμβα εξερράγη 600 μέτρα πάνω από ένα νοσοκομείο. Πολλοί μετατράπηκαν αυτόματα σε κάρβουνο, ολόκληρη η πόλη άρχισε να φλέγεται. Οι επιζήσαντες δεν ήξεραν τι συμβαίνει. Χιλιάδες είδαν τα ρούχα τους να καίγονται πάνω στη σάρκα τους, τα μαλλιά τους να εξαφανίζονται. Η ακτινοβολία είχε εξαφανίσει το δέρμα και έδινε την αίσθηση ότι το σώμα βράζει από μέσα προς τα έξω. Ανάμεσα σε κλάματα, κραυγές, πυρκαγιές, άνθρωποι περπατούσαν με τα χέρια τεντωμένα μπροστά, ήταν αυτό που τους ανακούφιζε κάπως τα εγκαύματα. 90% του προσωπικού στα νοσοκομεία είχε σκοτωθεί ή τραυματιστεί, κι αυτοί που απέμειναν δεν είχαν ιδέα τι ήταν αυτό που αντιμετώπιζαν.

Στις λίγες φωτογραφίες που υπάρχουν από εκείνες τις στιγμές, πολλοί φαίνονται να έχουν μαύρα πρόσωπα. Όταν τελείωσε το λάδι για τα εγκαύματα, ο κόσμος αρχίζει να χρησιμοποιεί μηχανόλαδο. Τις επόμενες δυο τρεις μέρες, γυναίκες στους τελευταίους μήνες της εγκυμοσύνης γεννούσαν νεκρά παιδιά μέσα στα ερείπια. Και το πρωί της 9ης Αυγούστου, μια ακόμη ατομική βόμβα, με πλουτώνιο αντί για ουράνιο αυτή τη φορά, επαναλαμβάνει το έγκλημα στην πόλη Ναγκαasaki. Οι νεκροί απ'τίς δυο βόμβες υπολογίζονται σε 150 με 250 χιλιάδες.

Αυτά ήταν τα κατορθώματα του "υπερόπλου" που λίγες βδομάδες νωρίτερα είχε ανακοινώσει ο Αμερικανός Πρόεδρος Τρούμαν στον Στάλιν και τον Τσόρτσιλ, στο Πότσδαμ. Στις 21 Ιούλη ο Τρούμαν έδωσε το OK για τις βόμβες. Ο ίδιος πρόσφατα είχε μάθει την ύπαρξή τους. Είχε αναλάβει την προεδρία τον Απρίλη, με το θάνατο του Ρούσβελτ, όντας αντιπρόεδρος. Όμως το "σχέδιο Μανχάταν" που σχεδίαζε την ατομική βόμβα από το 1942 ήταν γνωστό μόνο σε λίγους. Οι συμβουλές της στενής επιτροπής που κατάφερε να δοκιμάσει την πρώτη βόμβα στην έρημο του Νέου Μεξικού στις 16 Ιούλη ήταν η βόμβα να πέσει σε ένα στρατιωτικό στόχο, όπου να υπάρχουν πολλές συγκεντρωμένες εργατικές κατοικίες σε κοντινή απόσταση. Όλοι ήξεραν πως δεν επρόκειτο για μια βόμβα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε μάχη. Ήταν μια βόμβα για να κάνει επίδειξη δύναμης, να σπείρει τον πανικό και να δείξει ότι οι κάτοχοί της είναι ικανοί για τα πάντα.

Τα πρώτα χρόνια μετά τη λήξη του πολέμου, το έγκλημα της Χιροσίμα και του Ναγκαasaki προσπάθησαν να το θάψουν με το επιχείρημα ότι ήταν μια αναγκαία κίνηση για τη συνθηκολόγηση της Ιαπωνίας. Υποτίθεται ότι χωρίς τις ατομικές βόμβες, η Ιαπωνία θα παρέμενε αμετάκινήτη και έτσι ο αμερικάνικος στρατός θα αναγκαζόταν να κάνει απόβαση για να καταλάβει τα αμερικάνικα νησιά, κάτι που θα κόστιζε πολλές περισσότερες ζωές. Το έγκλημα παρέμεινε κουκουλωμένο και με άλλους τρόπους. Από τη μια, το θάμπωνε η γενική ευφορία που έφερε το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πόλεμου. Το 15αύγουστο του '45 η Ιαπωνία παραδόθηκε και στις αρχές Σεπτέμβρη υπέγραψε και επίσημα τη συνθηκολόγησή.

Η διάσταση του ναζιστικού Ολοκαυτώματος μόλις τότε άρχισε να γίνεται κατανοητή. Τα εγκλήματα του ιαπωνικού στρατού στην Άπω Ανατολή ήταν εξίσου άγρια. Μέσα σε αυτό τον ανταγωνισμό βαρβαριοτήτων, υποτίθεται ότι είχε κερδίσει το στρατόπεδο των "καλών". Από την άλλη, το έγκλημα στη Χιροσίμα και το Ναγκαasaki είχε να αντιμετωπίσει το καθεστώς λογοκρισίας που επέβαλε η αμερικάνικη κατοχή στην Ιαπωνία. Ο αμερικάνικος στρατός συγκέντρωσε όλα τα στοιχεία για τα θύματα στις χτυπημένες πόλεις, όχι μόνο με στόχο να κρύψει την αλήθεια αλλά και για να συνεχίσει την "επιστημονική έρευνα" για τα πυρηνικά.

Ωστόσο, η αλήθεια δεν άργησε να βγει στο φως. Οι βόμβες ελάχιστα είχαν να κάνουν με το τέλος του πολέμου. Το ιαπωνικό καθεστώς δεν λύγισε λόγω της φρίκης που προκάλεσαν οι βόμβες στους απλούς ανθρώπους. Δεν είχε διατάξει να θυσιάσει ήδη χιλιάδες και χιλιάδες Ιάπωνες στον πόλεμο. Οι αμερικάνικες μυστικές υπηρεσίες ήξεραν ότι οι Ιάπωνες έψαχναν τρόπο να συνθηκολογήσουν. Το ζήτημα ήταν οι όροι, και πιο συγκεκριμένα το μέλλον του Αυτοκράτορα Χιροχίτο. Σύγχρονες ιστορικές

έρευνες μάλιστα υποστηρίζουν ότι η απόφαση για την παράδοση της Ιαπωνίας δεν επιταχύνθηκε τόσο από τις βόμβες, όσο από την απόφαση του Στάλιν να κηρύξει τον πόλεμο στο ιαπωνικό προτεκτοράτο της Μαντζουρίας. Η Ιαπωνία και η ΕΣΣΔ του Στάλιν είχαν σύμφωνο μη-επίθεσης από το '41. Βόλεψε και τους δύο, ώστε να επικεντρώσουν τις δυνάμεις τους αλλού. Όμως, η συμφωνία της Γιάλτας, το Φλεβάρη του '45, δέσμευε τον Στάλιν απέναντι στους συμμάχους του να επιτεθεί κατά της Ιαπωνίας εντός τριμήνου από το τέλος του πολέμου στην Ευρώπη. Το τρίμηνο έληξε στις 9 Αυγούστου, όταν οι Ρώσοι μπήκαν στη Μαντζουρία. Ο Τρούμαν, ήδη πριν δώσει εντολή για τις βόμβες, έγραφε στο ημερολόγιό του "πιστεύω ότι οι Ιάπωνες θα κάνουν πίσω προτού εισβάλει η Ρωσία".

Υπερδυνάμεις

Οι ατομικές βόμβες είχαν να κάνουν με την επόμενη μέρα του πολέμου και όχι με τον ίδιο τον πόλεμο. Οι παλιοί αποικιοκράτες, Άγγλοι, Γάλλοι, Ολλανδοί, Πορτογάλοι θα αναγκαστούν μέσα στα επόμενα χρόνια να αφήσουν τις κτήσεις τους. Από τον Ατλαντικό ως τον Ειρηνικό ξεπρόβαλλαν πλέον δύο υπερδυνάμεις. Ο ίδιος ο πόλεμος είχε γίνει το εργαλείο με το οποίο η αμερικάνικη άρχουσα τάξη αναδείχθηκε σε κυρίαρχη σε αυτό που θα ονομαστεί Δυτικό μπλοκ.

Ο καπιταλισμός είχε λειτουργήσει με ξέφρενο τρόπο εκείνη την εξεστία. Η επιστήμη και οι παραγωγικές τεχνικές έκαναν άλματα. Μια υπερκινητοποίηση ανθρώπινων και υλικών πόρων σε παγκόσμιο επίπεδο είχε παράγει έναν όγκο εξοπλισμού που δεν είχε ούτε καν φανταστεί ποτέ η ανθρωπότητα. Το σχέδιο Μανχάταν ήταν το αποκορύφωμα αυτής της παράνοιας. 130 χιλιάδες άνθρωποι έφτασαν να δουλεύουν σε αυτό το μυστικό πρόγραμμα, για να καταφέρουν τελικά να φτιάξουν μια μηχανή που σκοτώνει περισσότερους ανθρώπους από οποιαδήποτε άλλη.

Όλη αυτή η "δημιουργικότητα" τις επόμενες δεκαετίες θα διχοτυπείται στον "ειρηνικό" οικονομικό ανταγωνισμό, με τις ΗΠΑ να έχουν τον πάνω χέρι. Επέκταση αυτού του "ειρηνικού" ανταγωνισμού ήταν ο Ψυχρός Πόλεμος, με τα δύο στρατόπεδα να συσσωρεύουν όπλα και ισχύ ώστε να εξασφαλίζουν το καθένα τον έλεγχο στις σφαίρες επιρροής τους. Μέσα σε λίγα χρόνια, οι ΗΠΑ δεν θα είναι οι μόνες που διαθέτουν την ατομική βόμβα. Το 1949, πολύ γρήγορα, ακολουθεί και η ΕΣΣΔ, ενώ έπονται και άλλες χώρες. Η συσσωρεύση πυρηνικών όπλων έρτασε σε επίπεδα που μπορεί να καταστρέψει όχι μία και δύο πόλεις αλλά ολόκληρο τον πλανήτη. Η Χιροσίμα και το Ναγκαasaki είναι ένα σύμβολο του σύγχρονου καπιταλισμού, που μπορεί να κάνει άλματα μόνο πατώντας πάνω σε πτώματα.

Η Χιροσίμα μετά την ατομική βόμβα. Η απόλυτη καταστροφή.

ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ – ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΩΚΕΑΝΟΣ

Επιστροφή των στρατιωτικών ανταγωνισμών

Μπορεί η λέξη "θερμό μέτωπο" να μας φέρνει στο μυαλό περισσότερο τη Μέση Ανατολή. Όμως στην πραγματικότητα, ο Ειρηνικός Ωκεανός είναι το σημείο του πλανήτη όπου συσσωρεύονται τα τελευταία χρόνια οι μεγαλύτεροι στρατιωτικοί και γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί. 70 χρόνια μετά τη Χιροσίμα και το Ναγκαasaki, οι κινήσεις της κυβέρνησης Άμπε στην Ιαπωνία, μέσα στο καλοκαίρι, είναι υπενθύμιση για την επικίνδυνη ένταση που επικρατεί στην Άπω Ανατολή.

Μετά το τέλος του πολέμου της Κορέας το 1953, ο Ειρηνικός δεν βρέθηκε υπό αμφισβήτηση. Οι ΗΠΑ, με το κατοχικό καθεστώς που έστησαν επέβαλαν πως η Ιαπωνία δεν θα μπορούσε να ξανασηκώσει στρατιωτικά κεφάλι. Το Ιαπωνικό Σύνταγμα γράφτη-καθοδήγηση των ΗΠΑ, η Ιαπωνία ξέφυγε λίγο από αυτό τα αυστηρά δεσμά, αλλά σε καμία περίπτωση οι ιαπωνικές ένοπλες δυνάμεις δεν μπορούσαν να έχουν δράση στο εξωτερικό, μιας και το Σύνταγμα τις δεσμεύει σε μη εμπλοκή σε πολεμικές διαμάχες.

Η κυβέρνηση Άμπε με τους νόμους που πέρασε τον Ιούλη από το Κοινοβούλιο, θέλει να βάλει τέρμα σε αυτή την παράδοση. Με προκάλυμμα την "συλλογική" άμυνα, δίνει "αμυντικό" χαρακτήρα σε οποιαδήποτε συμμετοχή του ιαπωνικού στρατού στο εξωτερικό, στο πλευρό κάποιου συμμάχου.

Η αλλαγή γίνεται με την ενθάρρυνση των ΗΠΑ. Η

αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων που ξεδιπλώνεται στην περιοχή, με την άνδυση της Κίνας, οδηγεί σε αυτή την ιστορική αλλαγή και αύξηση των εντάσεων. Η σύγκρουση για τις βραχονησίδες Ντιαογιού / Σενκάκου που εξελίσσεται τα τελευταία χρόνια είναι μόνο μια μικρή ένδειξη του τι συμβαίνει. Η Κίνα κάνει βήματα για να εκφράσει και σε στρατιωτικό επίπεδο την οικονομική της εκτόξευση. Δεν είναι πλέον η φτωχή και αγροτική Κίνα που βγήκε από τον Β' Παγκόσμιο. Είναι η 2η μεγαλύτερη οικονομία του κόσμου. Μια σειρά χώρες της περιοχής βλέπουν με ενόχληση αυτή την αλλαγή.

Διαμάχη

Στη διαμάχη των νησιών Σπράτλι, στη νότια κινέζικη θάλασσα, συγκεντρώνονται όλες αυτές οι αντιμαχίες: διεκδικήσεις έχει η Κίνα, η Ταϊβάν, η Μαλαισία, οι Φιλιππίνες και το Βιετνάμ. Η Ινδία έχει επίσης ανοιχτούς λογαριασμούς με την Κίνα. Στις διαμάχες στην άλλη άκρη της χώρας εμπλέκεται η Νότια Κορέα, ενώ τα πυρηνικά που διαθέτει η Βόρεια Κορέα κάνουν την όλη ισορροπία ακόμη πιο ευαίσθητη.

Η Κίνα βρίσκεται πολύ μακριά από το να μπορεί να ανταγωνιστεί τις ΗΠΑ στρατιωτικά. Όμως, για πρώτη φορά η ασφάλεια του εμπορίου μεταξύ της Άπω Ανατολής και του υπόλοιπου κόσμου, ένα εμπόριο που έχει πολλαπλασιαστεί ειδικά χάρη στην Κίνα, δεν εξαρτάται μόνο από την αμερικανική ισχύ, αλλά και από την κινέζικη. Ο Ομπάμα προσπάθησε να κλείσει το μέτωπο του Ιράν με την πρόσφατη συμφωνία (χω-

ρίς φυσικά να μπορεί να κλείσει το μέτωπο της Μέσης Ανατολής συνολικά) για να μπορέσει να επιταχύνει τη "στροφή προς τον Ειρηνικό". Την ίδια στιγμή η Κίνα κατασκευάζει νησίδες στη θάλασσα αλλά και αεροπλανοφόρα. Ενώ ετοιμάζει για τις αρχές Σεπτεμβρη την πιο μεγάλη στρατιωτική παρέλαση για να "τιμήσει" τα 70 χρόνια της συνθηκολόγησης της Ιαπωνίας.

Όλα αυτά δεν σημαίνουν πως ο Άμπε έχει πράσινο φως για να κάνει τη στροφή που θέλει προς τον μιλιταρισμό. Ήδη το αντιπολεμικό κίνημα βγήκε στους δρόμους με καθημερινές διαδηλώσεις τον Ιούλη. Οι αρνητικές κρίσεις για τον Άμπε ξεπέρασαν τις θετικές, ενώ το ίδιο το πολιτικό κατεστημένο δεν είναι και τόσο σίγουρο ότι ο Άμπε θα καταφέρει να υλοποιήσει τη στροφή χωρίς να πέσει η κυβέρνηση. Παράλληλα, τεσεραάμισι χρόνια μετά την καταστροφή στη Φουκουσίμα, ο Άμπε θέλει να βάλει μπρος ξανά τους αντιδραστήρες, για να σηματοδοτήσει την επιστροφή στην "ομαλότητα" των "ειρηνικών" πυρηνικών.

Οι φιλοδοξίες των ΗΠΑ μπορεί να αποδειχθούν ολέθριες για τον Άμπε, ο οποίος έχει υπό την καθοδήγησή του και τη μεγαλύτερη εδώ και δεκαετίες στροφή στην οικονομική πολιτική της χώρας. Το σίγουρο είναι ότι ο ιμπεριαλισμός, με την πιο κλασική του έννοια, των ανταγωνισμών που από το πεδίο της οικονομίας μεταφέρονται στους εξοπλισμούς, μετατρέπει την Άπω Ανατολή σε ένα από τα πιο επικίνδυνα πεδία.

Νίκος Λούντος

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΡΚΙΑ

Κάτω τα χέρια από τους Κούρδους και την Αριστερά

Το ΑΚΡ του Ερντογάν έπεσε από την εξουσία στις 7 Ιουνίου. Η υπηρ-σιακή κυβέρνηση -που απαρτίζεται από μέλη της παλιάς κυβέρνησης- έχει την εξουσία για μία μεταβατική περίοδο μέχρι να δημιουργηθεί μια κυβέρνηση συνασπισμού. Παρά ταύτα ξεκίνησε πόλεμο με ένα «παλατιανό» πραξικόπημα. Οι θέσεις του ΡΚΚ στο βουνό Κάντλ (στο Ιρακινό Κουρδισταν) βομβαρδίζονται. Εκατοντάδες Κούρδοι πολιτικοί έχουν προφυλακισθεί, ενώ ξεκίνησε καμπάνια για απαγόρευση του HDP και εισαγγελική έρευνα κατά του προεδρείου του κόμματος. Στο πρόσωπο του συν-προέδρου Ντεμιρντάς απειλούνται όλοι οι βουλευτές του HDP. Παλιές πρακτικές του τουρκικού κράτους επανενεργοποιούνται. Ειδικές δυνάμεις εισβάλλουν σε σπίτια πολιτι-κών ακτιβιστών και τους εκτελούν. Τα ΜΜΕ σπέρνουν το τρόμο και καλλιεργούν το κλίμα του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» με κάθε είδους ψέμα.

Ο Ερντογάν торπίλισε τη διαδικασία ειρήνευσης και ξεκίνησε αυτόν τον πό-λεμο. Ο πρόεδρος της Τουρκίας έχει τρεις στόχους. Ο πρώτος είναι να κλεί-σει τους φακέλους περί διαπλοκής. Το Δεκέμβρη του 2013 είχαν γίνει μεγά-λες αποκαλύψεις που φωτογράφιζαν ένα δίκτυο διαπλοκής και δωροδοκίας με κορυφή τον ίδιο τον Ερντογάν. Τότε η κυβέρνηση του ΑΚΡ είχε προσπαθή-σει να υπερασπιστεί τον εαυτό της λέγοντας ότι ήταν προσπάθεια πραξικοπή-ματος και αποσταθεροποίησης από ξένες δυνάμεις. Τώρα όμως, έχουν αλλά-ξει οι συσχετισμοί στο κοινοβούλιο και είναι πολύ πιθανό οι καταγγελίες και οι αποκαλύψεις να έρθουν ξανά στο προσκήνιο. Ο Ερντογάν με τον πόλεμο και την ιδιότυπη κατάσταση έκτακτης ανάγκης που δημιουργεί θέλει να εξφορτω-θεί μια και καλά αυτό το ενδεχόμενο.

Μεγάλο τραύμα

Δεύτερος σκοπός του Ερντογάν είναι να περιορίσει την ισχύ του PYD (αδερφό κόμμα του ΡΚΚ στη Συρία). Η απραξία του τουρκικού κράτους το 2003 κατά της δημιουργίας μιας κουρδικής κρατικής οντότητας στο βόρειο Ιράκ ήταν και παραμένει ένα μεγάλο τραύμα για την τουρκική εξωτερική πολι-τική. Τώρα δεν θέλουν να επαναληφθεί το ίδιο και στη Συρία. Μια εβδομάδα μετά τις τουρκικές εκλογές οι ένοπλες δυνάμεις των Κούρδων της Συρίας κα-ταλάμβαν τη στρατηγικής σημασίας πόλη Tel Abyad από τις δυνάμεις του Ισ-λαμικού Κράτους και έτσι έγινε δυνατή η γεωγραφική σύνδεση των δύο αυτό-νομων περιοχών Kobani και Cizire. Αυτό ήταν ένα μεγάλο βήμα προς τη δημι-ουργία ενός ενιαίου Συριακού Κουρδιστάν. Το ενδεχόμενο φοβίζει τον Ερν-τογάν και για αυτό προτιμά την ύπαρξη του Ισλαμικού Κράτους στα σύνορα Τουρκίας παρά την ύπαρξη του PYD.

Τελευταία ο Ερντογάν θέλει να εκδικηθεί το HDP για την εκλογική του επι-τυχία, που του στέρησε την απόλυτη πλειοψηφία. Αν είχε την απόλυτη πλει-οψηφία θα μπορούσε να αναθεωρήσει το σύνταγμα και να καθιερώσει προ-εδρικό σύστημα. Προσπαθεί με τη δημιουργία κλίματος πολέμου και την ταύ-τιση του Κουρδικού κόμματος με την «τρομοκρατία» να αλλάξει τους συσχετι-σμούς. Πιστεύει ότι η μείωση των ψήφων του HDP, ειδικά στις δυτικές περιο-χές, και το κλίμα εθνικιστικού παροξυσμού θα του επιτρέψει να επανακτήσει την αυτονομία.

Η νίκη του HDP ένωσε το ΑΚΡ, το CHP (κεμαλιστές), το MHP (φασίστες), το στρατό και το «βαθύ κράτος» στο αντι-κουρδικό μένος. Το ότι ένα «κουρδικό» κόμμα μπήκε στη βουλή με 80 βουλευτές είναι κάτι που εξοργίζει όλα τα αστι-κά κόμματα αλλά και τον κρατικό μηχανισμό. Μέρος του αστικού τύπου είχε, σε ένα βαθμό, κρατήσει ευνοϊκή στάση έναντι του HDP προεκλογικά. Τώρα όμως έχει αλλάξει η στάση του.

Ο Ερντογάν ξέρει ότι είναι πολύ δύσκολο να πετύχει μια πλειοψηφία που θα του επιτρέψει να αλλάξει το σύνταγμα. Πιστεύει όμως ότι οι πολιτικές ανα-κατατάξεις που θα δημιουργήσει το πολεμικό κλίμα θα του επιτρέψουν την αυτοδυναμία του ΑΚΡ. Ο μόνος τρόπος για αυτό είναι να μειώσει τη δύναμη του HDP. Ο πόλεμος για αυτόν είναι μια προεκλογική καμπάνια. Πιστεύει ότι το εθνικιστικό παραλήρημα θα το εισπράξει σε ψήφους.

Είχαμε και άλλες περιόδους πολεμικών συγκρούσεων. Κάθε κυβέρνηση πό-λέμου όμως στο τέλος πλήρωσε μεγάλο τίμημα. Το ίδιο θα πάθει και το ΑΚΡ. Το «παλάτι» και το κόμμα του δεν είναι ισχυρά όσο νομίζουν. Ούτε το κουρδι-κό κίνημα, ούτε τα κοινωνικά κινήματα είναι στο επίπεδο της δεκαετίας του 1990. Ο κρατικός μηχανισμός είναι αντίστοιχο σε μια πολύ μεγαλύτερη κοινωνι-κή και πολιτική αντιπολίτευση. Το κράτος θέλει δε θέλει στο τέλος θα αναγ-καστεί να συνομιλήσει με τον Οτσαλάν. Κάθε στιγμή που καθυστερεί ο Ερντο-γάν να πράξει προς αυτή την κατεύθυνση το τίμημα θα το πληρώνουν με το αίμα τους τα φτωχά παιδιά του λαού και η εργατική τάξη. Η προσπάθεια ανά-στασης του κράτους της Εργενεκόν δεν θα σώσει τον Ερντογάν. Στο τέλος θα νικήσει ο δικός μας πόλεμος κατά του πολέμου!

*Meltem Oral, μέλος του DSİP
(Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα)*

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΠΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Τι είναι ο εργατικός έλεγχος;
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 καφέ Βαβέλ 7.30μμ
Τι είναι ο εργατικός έλεγχος;
Ομιλήτης: Μανώλης Σπαθής

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Η Κύπρος του αγώνα, αντίσταση σε πραξικοπήματα και μνημόνια
Ομιλήτης: Γιώργος Παπαγγελής

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 6/8 καφέ Quiz (Ιασωνίδου) 7.30μμ
Λένιν, ένας επαναστατικός οδηγός
Ομιλήτης: Γιώργος Τσαμούρης

ΞΕΑΡΧΒΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 White Rabbit 7μμ
Η εργατική Μεταπολίτευση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Ανουσάκη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 White Rabbit 7μμ
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα- το επαναστατικό κόμμα σήμερα

ΚΥΨΕΛΗ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 καφέ Βιολέτα 7.30μμ
Χιλή '73, η τραγωδία του κοινοβουλευ-

τικού δρόμου

Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού
•ΠΕΜΠΤΗ 20/8 καφέ Βιολέτα 7.30μμ
Η νέα μάχη για την ιθαγένεια
Ομιλήτης: Τάσος Καρασαχινίδης

ΝΙΚΑΙΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 Δημαρχείο 7μμ
Οι πολιτικές εξελίξεις και πώς οργανώνουμε τη μάχη ενάντια στο μνημόνιο
Ομιλήτης: Παναγιώτης Ζουγανέλης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 Δημαρχείο 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα;
Ομιλήτρια: Διονυσία Φωτιάδου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Η εργατική Μεταπολίτευση
Ομιλήτης: Πάνος Μπεχλιβάνος
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
70 χρόνια Άρης Βελουχιώτης
Ομιλήτρια: Μαρία Μαλέσκου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 Πλατεία Μερκούρη 7μμ
Οι αντινομίες του ρεφορμισμού
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 Πλ. Μερκούρη 7.30μμ
Η επαναστατική παράδοση του Τρότσκι,

75 χρόνια από τη δολοφονία του
Ομιλήτης: Γιάννης Μαραβελάκης

ΙΛΙΟΝ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 Στης μπλιάς το Λάζο 7.30μμ
Το Ολοκαύτωμα
Ομιλήτης: Γιάννης Σταθόπουλος
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 Στης μπλιάς το Λάζο 7.30μμ
Αντόνιο Γκράμσι: οι θέσεις της Λυών
Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Χιλή '73, η τραγωδία του κοινοβουλευτικού δρόμου
Ομιλήτης: Σάκης Κολότσιος
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 καφέ Ποέτα 7.30μμ
Αργεντινή 2001: τα διδάγματα της εξέγερσης
Ομιλήτης: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 Στοά Σάρκα Α' κτίριο, Β' όροφος 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα;
Ομιλήτρια: Γιούλη Καραγιαννάκου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 Στοά Σάρκα Α' κτίριο, Β' όροφος 7μμ
Κομιντέρν, η επαναστατική διεθνής
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 θόλος Πανεπιστήμιο 6.30μμ
Οι αντινομίες του ρεφορμισμού

Ομιλήτης: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 Σύλλ. Δασκάλων 7.30μμ
Το Ολοκαύτωμα
Ομιλήτης: Μανώλης Φιωτάκης

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 6/8 καφέ Λα Μπρασερί 7μμ
70 χρόνια Άρης Βελουχιώτης
Ομιλήτης: Πάνος Λουκίσας

ΞΑΝΘΗ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 5/8 ΠΡΟΚΑΤ Πολυτεχνείου 7μμ
Πως οργανώνουμε την αντίσταση στο 3ο μνημόνιο
Ομιλήτης: Τζεμαλί Μηλιαζίμ
•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 ΠΡΟΚΑΤ Πολυτεχνείου 7μμ
Τα αδιέξοδα του ρεφορμισμού
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΠΑΤΡΑ

•ΠΕΜΠΤΗ 6/8 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Η εργατική Μεταπολίτευση
Ομιλήτης: Γιώργος Πελεκούδας
•ΠΕΜΠΤΗ 20/8 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Τι κόμμα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλήτης: Δημήτρης Μπελιάς

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 πλ.Γαρδένιας 7.30μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 καφέ Χρώματα 8μμ

Λένιν, ένας επαναστατικός οδηγός
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 Στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 8μμ
Η επαναστατική παράδοση του Τρότσκι
Ομιλήτης: Ορέστης Ηλιάς

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 Στέκι Ρήξης&Ανατροπής 8μμ
Η επαναστατική παράδοση του Τρότσκι
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 καφέ Τριώτα, μετρό Αγ.Αντώνιος 7μμ
Αντόνιο Γκράμσι: οι θέσεις της Λυών
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 20/8 Στέκι Δασκάλων (Ρ.Φερ-ραίου) 8μμ
Οι αντινομίες του ρεφορμισμού
Ομιλήτης: Ηλιάς Γιαννόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΟ ΒΟΡΕΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/8 καφέ Τσίου 7μμ
75 χρόνια από τη δολοφονία του Τρότσκι, η πολύτιμη κληρονομιά του
Ομιλήτης: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΗΡΑΚΛΕΟ ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΠΕΜΠΤΗ 20/8 καφέ Τσίου 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτρια: Ελισά Δακλαδά

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΠΕΜΠΤΗ 6/8

ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 7.30μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 7μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 7μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 7.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/8

ΙΛΙΟΝ πλατεία 7.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ. Γαρδένια 7.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7.30μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία Everest 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πεζόδρομος Σωτήρος 7.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 7μμ
ΠΑΤΡΑ Ρήγα Φεραίου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8/8

ΞΕΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΧΑΝΙΑ λαϊκή Μίνως 11πμ

ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ ΤΗΣ 15ΗΣ ΙΟΥΛΗ Πολιτικός κατήφορος Πανούση - Τσίπρα

Στις 28 Ιουλίου ολοκληρώθηκε η δίκη των 7 συλληφθέντων (στην αρχή ήταν 15, αλλά οι 8 ήταν τυχαίοι τουρίστες οι οποίοι τελικά αφέθησαν ελεύθεροι) από τη διαδήλωση της 15ης Ιουλίου. Οι τρείς καταδικάστηκαν με ποινές φυλάκισης από 6 μήνες έως 3 χρόνια, με αναστολή. Μετά την δικαστική απόφαση ακολούθησε πολιτικός κατήφορος εκ μέρους του πρωθυπουργού Τσίπρα και του υπουργού Πανούση.

Ο πρώτος σε ραδιοφωνική του συνέντευξη στο «Κόκκινο» είπε: «Και αυτοί που συνελήφθησαν γι' αυτό ήταν 15 αλλοδαποί». Και συνέχισε εκτοξεύοντας το αμίμητο «Δεν ξέρω αν ήταν εν πάση περιπτώσει προβοκάτορες κέντρων μυστικών υπηρεσιών, θα αποδειχθεί αυτό». Ο δε Πανούσης δήλωσε με το γνωστό ύφος: «Να μην συγκαλύπτονται εγκληματίες ως κοινωνικοί αγωνιστές».

Η εκδικητικότητα του δικαστηρίου, η αστυνομική βία και το παραλήρημα των κυβερνητικών δηλώσεων, όπως ήταν φυσικό έχει ξεσηκώσει αντιδράσεις. Χαρακτηριστικά η **Αντωνία Λεγάκη**, συνήγορος δύο εκ των συλληφθέντων σε επιστολή της που έστειλε στο «Κόκκινο» γράφει: «Άκουσε το πανελλήνιο τον πρωθυπουργό να

περιγράφει ότι δήθεν οι συλληφθέντες της 15ης Ιουλίου, ήταν ξένοι προβοκάτορες, εγκληματίες που προφανώς κάποιες ξένες δυνάμεις είχαν στείλει για να πετάνε μολότοφ στους ειρηνικούς διαδηλωτές(!), με σκοπό να πέσει η κυβέρνηση!», ενώ οργισμένη συνεχίζει: «Δεν είδε ο Τσίπρας τις χιλιάδες υπογραφές κειμένων διαμαρτυρίας που κατατέθηκαν στην ελληνική πρεσβεία στο Παρίσι; Δεν είδε τις χιλιάδες διεθνώς επιστολές διαμαρτυρίας; Δεν είδε τα 175 ψηφίσματα διαμαρτυρίας από σωματεία, συλλόγους και πολιτικές οργανώσεις έως και την ΑΔΕΔΥ, της μακρινής χώρας "Ελλάδα"»;

Τέλος, ανακοίνωση εξέδωσε η **ΟΚΔΕ-Σπάρτακος**, της οποίας είναι μέλος ο **Μιχάλης Γκουντούμας**, ένας από τους τρεις καταδικασθέντες, με την οποία κατακεραυνώνει το ρατσιστικό και εκδικητικό σκεπτικό του δικαστηρίου ενώ καταλήγει: «Ήμασταν και θα παραμείνουμε στην πρώτη γραμμή, για την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων. Ήμασταν και θα παραμείνουμε στην πρώτη γραμμή, για να παύσει η εκμετάλλευση και η καταπίεση. Ήμασταν και θα παραμείνουμε στην πρώτη γραμμή του αγώνα μέχρι να νικήσουμε».

Μ.Σ.

Εκδήλωση του “Συντονισμού” στο Αγλαΐα Κυριακού

Την Δευτέρα 3/8 έγινε εκδήλωση οργανωμένη από το Συντονισμό και το Συντονιστικό των νοσοκομείων, στο νοσοκομείο Παίδων Αγλαΐα Κυριακού με 15 άτομα γεμάτα όρεξη, θυμό και απορίες για το τι έγινε και πως συνεχίζουμε.

Κεντρικό στην συζήτηση ήταν το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα και η αποτυχία της στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ, η αντίσταση του εργατικού κινήματος που μας έφερε ως εδώ, αλλά και το πως θα σταματήσουμε το τρίτο μνημόνιο. Η συζήτηση άνοιξε σε πολλά ζητήματα δείγμα των αναζητήσεων του κόσμου, για την οικονομική κρίση και πώς έχει χειροτερέψει μετά και από το τι έγινε στο χρηματιστήριο της Σανγκάης και της Αθήνας. Την πολιτική κρίση και την, προς το παρόν, αδυναμία της άρχουσας τάξης για εφεδρείες μέσα από τα κόμματα της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού κλπ. Την δυνατότητα να μην τους αφήσουμε να ανασυγκροτηθούν και να τσακίσουμε τη φασιστική αντιπολίτευση και μέσα από την ξεκινημένη δίκη της ΧΑ. Η εργατική αντιπολίτευση σε αυτήν την κυβέρνηση, το ενδεχόμενο εκλογών, ο ρόλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΕΚ και το εάν η αντικαπιταλιστική εναλλακτική είναι ρεαλιστική, η αντίσταση διεθνώς και πώς αυτά γειώνονται στον δικό μας χώρο.

Η βδομαδιάτικη συζήτηση με αυτόν τον κόσμο μας έφερε αυτήν την πλούσια κουβέντα με πρακτική κατάληξη: εμείς που ήμασταν εκεί να μπορούμε μπροστά ώστε να οργανώσουμε συνέλευση στο νοσοκομείο από Σεπτέμβρη, για απεργιακή συνέχεια.

Ζαωνέτα Λυσικάτου, ειδικευόμενη γιατρός

•Το επόμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης θα κυκλοφορήσει την Τετάρτη 19 Αυγούστου

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την

ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από την Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωΐδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μανώλης Σπαθής, Γιώργος Πίτας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Δ. Καρδαμίκης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Απεργία στον ANT1

Με άμεση απεργία απάντησαν την Παρασκευή 31/7 οι εργαζόμενοι στον ANT1, ενάντια στις 23 απολύσεις τεχνικών, ενώ τη Δευτέρα η διοίκηση προχώρησε σε ακόμη 5 απολύσεις, τεσσάρων τεχνικών από την Αθήνα και ενός από τη Θεσσαλονίκη. Η προκήρυξη απεργίας έγινε την ίδια κιόλας μέρα που ανακοινώθηκαν οι απολύσεις, με συγκέντρωση έξω από το στούντιο. Η απεργιακή περιφρούρηση συνεχιζόταν μέχρι και την Τρίτη 4/8 που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο.

Είναι η πρώτη φορά που κανάλι της ελληνικής τηλεόρασης δεν έχει καταφέρει να «βγάλει» δελτίο ειδήσεων για τέσσερις συνεχόμενες μέρες. Τα υπόλοιπα ιδιωτικά ΜΜΕ, με μια ιδιότυπη ομερτά, δεν αναφέρουν απολύτως τίποτα, ούτε για τις απολύσεις ούτε για την απεργία. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι υπάρχει ένας δεσμός που ενώνει τους καναλάρχες και τα υπόλοιπα αφεντικά, το κοινό τους συμφέρον ενάντια στους εργαζόμενους, το οποίο όπως φαίνεται είναι ισχυρότερο από τον ανταγωνισμό τους.

Η Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Βορείου Ελλάδος κατήγγειλε την απόλυση του τεχνικού από τη Θεσσαλονίκη, ενώ η Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τη-

Απεργιακή συγκέντρωση στα στούντιο του ANT1, Παρασκευή 31 Ιουλίου

λεόρασης Αττικής δηλώνει πως δεν θα σταματήσει η απεργία. Καταγγελία για τις απολύσεις έκανε και το ΕΚΑ, ενώ δελτίο τύπου εξέδωσαν ναυτεργατικά σωματεία, που εκτός από την αλληλεγγύη τους στους απολυμένους του ANT1 καταγγέλλουν και τις άθλιες εργασιακές σχέσεις που ισχύουν στις ναυτιλιακές επιχειρήσεις του ομίλου του Μίνωα Κυριακού.

Η διοίκηση του ANT1 έκανε αγωγή κατά της ένωσης απαιτώντας από την Δικαιοσύνη να κηρύξει την απεργία «παράνομη» και «καταχρηστική».

Η Εργατική Αλληλεγγύη βρέθηκε στην απεργιακή συγκέντρωση έξω από το «Στούντιο Κ» στα Σπάτα, εκεί μιλήσαμε με τον Γιώργο Κόντο, ηχολήπτη: «Απολύθηκαν μετά από 24 χρόνια δουλειάς, διάλεξαν αυτή τη στιγμή για τις απολύσεις επειδή ο περισσότερος κόσμος είναι σε άδεια. Θέλουν να μειώσουν το κόστος,

θέλουν να μην υπάρχουν εργασιακά δικαιώματα. Εμείς θα συνεχίσουμε με συνεχιζόμενες απεργίες, όχι μόνο για εμάς που απολυθήκαμε, αλλά και για αυτούς που δεν έχουν απολυθεί ακόμα».

Οι απολύσεις όμως δεν αφορούν μόνο τους παλιούς εργαζόμενους που λόγω προϋπηρεσίας είναι «ακριβοί». Ο Απόστολος Τσίμας, εξωτερικός ηχολήπτης, πρόσθεσε:

«Δεν το περιμέναμε αυτό το πράγμα, με απέλυσαν ενώ δεν έχω κλείσει ούτε χρόνο σε αυτή τη δουλειά. Ούτε τέτοια κινητοποίηση περίμενα, όμως, ειδικά μέσα στον Αύγουστο. Μετά από τέσσερις μέρες απεργία τους πονάει και ας μην το δείχνουν... εμείς θα το τραβήσουμε όσο πάει».

Δεκάδες ήταν και οι αλληλεγγυοί, κυρίως συνδικαλιστές από άλλους εργατικούς χώρους, ανάμεσά τους και ο Βασίλης Σουλαϊδής, από το ΔΣ των εργαζόμενων στην Ιντρακόμ, ο οποίος δήλωσε: «Το θέμα μας αφορά, θα προσπαθήσουμε να βγάλουμε και ψήφισμα συμπαράστασης. Και για την ΕΡΤ είχαμε κινητοποιηθεί. Οι αγώνες των εργαζόμενων είναι η μόνη ελπίδα».

Προκήρυξη που καλεί σε συμπαράσταση στην απεργία στον ANT1 κυκλοφορεί από τον «Συντονισμό ενάντια στα κλεισίματα και τις απολύσεις».

Μανώλης Σπαθής

Κατάληψη στην ΕΛΠΑ

Η διοίκηση της ΕΛΠΑ (Ελληνική Λέσχη Περιηγήσεων και Αυτοκινήτου) έχει αφήσει μέχρι και 24 μήνες απλήρωτους τους 230 εργαζόμενους και τους πάνω από 100 συνεργάτες της Λέσχης. Οι εργαζόμενοι στην ΕΛΠΑ από την Παρασκευή 24/7 έχουν καταλάβει το γραφείο του προέδρου στην κεντρική διοίκηση στη Μεσογείων ζητώντας την αποπληρωμή των δεδουλευμένων, την επικόλληση όλων των ενσήμων που έχει σταματήσει από την αρχή του 2015 και την σωτηρία των θέσεων εργασίας.

Όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι, αφού όλες οι διοικήσεις των τελευταίων δεκαετιών σπαταλούσαν χωρίς έλεγχο τα κέρδη της Λέσχης οδηγώντας την σε τεράστια χρέη προς το δημόσιο, τα δύο τελευταία χρόνια προσπαθούν με διάφορους τρόπους να μειώσουν το προσωπικό με τη χρήση ιδιωτικών συνεργείων. Τους τελευταίους δυο μήνες, ωστόσο, η κατάσταση έφτασε στο απροχώρητο, αφού απέναντι στις αποφάσεις του Σωματείου Εργαζόμενων στην ΕΛΠΑ πως θα απεργήσουν αν δεν υπάρξουν λύσεις με τα απλήρωτα δεδουλευμένα, η διοίκηση σταμάτησε κάθε συνομιλία.

«Στις 28 Μαΐου η διοίκηση μας έδωσε τελευταία φορά χρήματα, 400 ευρώ στον καθένα, ενώ δεν έχουν ούτε τα ένημα για όλο το 2015. Σαν σωματείο απευθυνθήκαμε στην Ομοσπονδία Μεταφορών και μας έδωσαν νομική κάλυψη. Έχουμε κάνει κατάληψη στα γραφεία του προέδρου. Όλοι οι συνάδελφοι παραμένουμε εδώ σε διαρκή Γενική Συνέλευση και γίνονται καθημερινά διοικητικά συμβούλια του σωματείου για να μπορούμε να διαχειριστούμε όλα όσα τρέχουν καθημερινά», εξηγεί στην Ε.Α. ο πρόεδρος του Σωματείου Εργαζόμενων στην ΕΛΠΑ, Λευτέρης Φιλοσίδης.

«Πώς είναι δυνατόν ο τζίρος της ΕΛΠΑ να είναι π.χ. 20 εκατομμύρια το χρόνο, οι μισθοί να είναι 7,2 εκατομμύρια και η εταιρία να μπαίνει μέσα; Θέτουμε το ερώτημα: πού πήγαν τα

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους οι έκτακτοι εργαζόμενοι του Υπουργείου Πολιτισμού. Σε συνέχεια της στάσης εργασίας που έκαναν στα τέλη του προηγούμενου μήνα, θα πραγματοποιήσουν στάση εργασίας και συγκέντρωση στην είσοδο του αρχαιολογικού χώρου της Ακρόπολης την Πέμπτη 6/8 από τις 12:00 έως τις 15:30. Το αίτημά τους είναι απλό και αυτονόητο, η καταβολή των δεδουλευμένων τους. Σε πολλές περιπτώσεις τα χρωστούμενα φτάνουν και τους έξι μήνες.

άλλα 13; Ζητάμε έλεγχο στα οικονομικά με την παρουσία των εργαζόμενων. Θέλουμε απαντήσεις. Να πληρώσουν αυτοί που είναι υπεύθυνοι για αυτή την ιστορία -και υπεύθυνοι δεν είναι οι εργαζόμενοι.

Προσπαθούν να δώσουν όλες τις υπηρεσίες σε ιδιωτικά συνεργεία. Διάφοροι έχουν και συμφέροντα από αυτή την τακτική αφού έχουν φτιάξει τα δικά τους συνεργεία... Γι' αυτό ζητάμε να οριστεί μια διοίκηση από την κυβέρνηση, το υπουργείο, που θα έχει δημόσιο έλεγχο με την παρουσία των εργαζόμενων σε αυτήν ώστε να έχουμε τον πλήρη έλεγχο της λειτουργίας της ΕΛΠΑ και να συνεχίζουμε να έχουμε τις δουλιές μας», υπενθυμίζοντας πως την Δευτέρα 3/8 θα πραγματοποιούνταν νέα τριμερής συνάντηση στο υπουργείο με την παρουσία του Κατρούγκαλου.

«Θα δώσουμε αυτή τη μάχη όλοι μαζί μέχρι τέλος. Τώρα που ξεκινήσαμε δεν μας μένει πλέον τίποτε άλλο παρά να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι να δικαιωθούμε», υπογραμμίζει ο γραμματέας του σωματείου Γιώργος Βελισσάριος ο οποίος καλεί όλον τον κόσμο να σταθεί στο πλευρό των εργαζόμενων στην ΕΛΠΑ. «Θα ξεκινήσουμε καμπάνια αλληλεγγύης ζητώντας την στήριξη και την αλληλεγγύη όλων των εργαζόμενων».

Κυριάκος Μπάνος

ΔΗΜΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Οι εργαζόμενοι σταμάτησαν την ιδιωτικοποίηση

Τις τελευταίες μέρες του Ιούλη έγιναν δύο προσπάθειες ιδιωτικοποίησης υπηρεσιών σε Δήμους που «ακυρώθηκαν» από την παρέμβαση εργαζόμενων της ΠΟΕ ΟΤΑ: στο Μαρούσι με συγκέντρωση στην οικονομική επιτροπή που θα πρότεινε ιδιωτικοποίηση τριών υπηρεσιών (καθαριότητα, ηλεκτροφωτισμός, φύλαξη). Και στο Δήμο Θερμαϊκού στη Θεσσαλονίκη, όπου θα γινόταν ο διαγωνισμός για να δώσουν την καθαριότητα σε ιδιώτη για τα επόμενα δύο χρόνια.

Το νέο μνημόνιο έρχεται να κουτσουρέψει ακόμα περισσότερο τους ΟΤΑ. Ακόμα μεγαλύτερη υποχρηματοδότηση, «οικονομικό παρατηρητήριο» σε κάθε δήμο, πάγωμα των προσλήψεων μόνιμου προσωπικού, χτύπημα των εργασιακών σχέσεων, νέο μισθολόγιο, ακόμα χειρότερες υπηρεσίες για τους δημότες. Και βέβαια οι δήμαρχοι να πρωτοστατούν στην εφαρμογή όλου του αντιδραστικού πλαισίου του Καλλικράτη, στη διάλυση και την ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών.

Οι δικαιολογίες γνωστές: δεν υπάρχει προσωπικό, δεν υπάρχουν οχήματα. Μετά από το μνημονιακό πάγωμα των προσλήψεων (και παλιότερα), αλλά και με την εγκατάλειψη της συντήρησης του στόλου για χρόνια, τώρα εμφανίζονται σαν μόνη «λύση» την ιδιωτικοποίηση. Δεν είναι η πρώτη φορά. Τα ίδια έλεγαν και στο δήμο Λαγκαδά, αλλά και στο Θερμαϊκό πριν από δύο χρόνια. Και τις δύο φορές τους σταμάτησαμε. Παρόλο που την πρώτη φορά είχαν επιστρατεύσει τους χρυσαυγίτες τραμπούκους και τη δεύτερη τα ΜΑΤ.

Στις 30 Ιούλη συμμετείχαμε στη στάση εργασίας και συγκέντρωθήκαμε στις 9.30πμ στο δημαρχείο της Περαιάς. Εκεί μάθαμε ότι ο διαγωνισμός έχει αλλάξει τόπο διεξαγωγής και φύγαμε για το δημαρχείο Μηχανισιάς. Πολύ γρήγορα ο διαγωνισμός «ακυρώθηκε», παρά τις πιέσεις και τις μεθοδεύσεις του δημάρχου κι άλλων δημοτικών συμβούλων. Μέχρι αργά το μεσημέρι προσπαθούσαν να βρουν τρόπους να δώσουν το «φιλέτο», αλλά ήμασταν αποφασισμένοι να μην τους αφήσουμε. Ακόμα και έκτακτη οικονομική επιτροπή συγκάλεσαν στις 2 το μεσημέρι και έφεραν τα ΜΑΤ. Όμως η ιδιωτικοποίηση είχε για μια ακόμα φορά σταματήσει.

Ξέρουμε ότι δεν παραιτούνται από τα σχέδιά τους για αυτό πρέπει «να δώσουμε συνέχεια, με γύρο γενικών συνελεύσεων για να εξασφαλίσουμε ότι θα υπάρξει κλιμάκωση», όπως ανέφερε η προκήρυξη της Σκουπιδιάρας που μοιράζαμε. «Στήνουμε σε κάθε χώρο δουλειάς, απεργιακές επιτροπές για να οργανώσουμε καλύτερα τον αγώνα». Στη συγκέντρωση εκτός από εργαζόμενους από όλους τους ΟΤΑ του νομού Θεσσαλονίκης, ήταν με πανό κι ο Συντονισμός ενάντια σε κλεισίματα, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις.

Νίκος Χατζάρας, γραμματέας ΔΣ Συλλόγου εργαζομένων Δήμου Αμπελοκήπων-Μαινεμένης

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ

Στάση εργασίας πραγματοποιήσαν τα σωματεία των εργαζομένων στην ΤΡΑΙΝΟΣΕ (Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού ΤΡΑΙΝΟΣΕ, Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Έλξης ΤΡΑΙΝΟΣΕ και Πανελλήνια Ένωση Σταθμαρχών ΟΣΕ).

Ακυρώθηκαν δρομολόγια της «Προαστιακός Α.Ε.» προς και από το αεροδρόμιο και αρκετά δρομολόγια του ΟΣΕ σε όλη την Ελλάδα. Οι εργαζόμενοι διεκδικούν το σταμάτημα της ιδιωτικοποίησης, προσλήψεις προσωπικού στις κενές οργανικές θέσεις, την επιστροφή των μεταταχθέντων συναδέλφων τους αλλά και την ενίσχυση των δρομολογίων που εξυπηρετούν τους εργαζόμενους που μετακινούνται καθημερινά προς και από τις βιομηχανικές περιοχές της Βοιωτίας και της Φθιώτιδας.

Αντιφασιστικό συλλαλητήριο 18 Σεπτέμβρη στην Ομόνοια

Στις 18 Σεπτέμβρη κλείνουν δύο χρόνια από την εν ψυχρώ δολοφονία του αντιφασίστα μουσικού Παύλου Φύσσα από το τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής στο Κερατσίνι. Την ίδια μέρα το αντιφασιστικό κίνημα θα συγκεντρωθεί στην Ομόνοια και θα βαδίσει προς τη Βουλή, ενώ θα πραγματοποιηθεί συναυλία μνήμης στο Σύνταγμα απαιτώντας την καταδίκη των δολοφόνων.

Η επέτειος της δολοφονίας του Παύλου, βρίσκει τους βουλευτές, τα στελέχη και τα μέλη των ταγμάτων εφόδου της ναζιστικής οργάνωσης στο εδώλιο του κατηγορουμένου στη δίκη που διεξάγεται στις φυλακές Κορυδαλλού. Εκείνες τις μέρες μάλιστα θα ξεκινάνε οι καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας, με πρώτη την οικογένεια του Παύλου Φύσσα.

Η μαζική συμμετοχή στις κινητοποιήσεις στις 18/9 έχει να παίξει πολύ σημαντικό ρόλο. Γι' αυτό το λόγο η ΚΕΕΡΦΑ έχει κυκλοφορήσει ήδη αφίσα και προκήρυξη οργανώνοντας εξορμήσεις σε γειτονιές και χώρους δουλειάς για την οργάνωσή τους. Χρειάζεται να θυμίσουμε ότι η Χρυσή Αυγή είναι μια ναζιστική εγκληματική οργάνωση και όχι «ένα νόμιμο πολιτικό κόμμα υπό δίωξη» όπως οι ίδιοι θέλουν να παρουσιάζονται. Χρησιμοποιούν την ψήφιση του τρίτου μνημονίου για να υποδυθούν την αντιμνημονιακή και αντισυστημική δύναμη. Δεν πρέπει να αφήσουμε κανένα περιθώριο στην προπαγάνδα τους. Μπορούμε να τους κλείσουμε το δρόμο, με την καταδίκη στα δικαστήρια αλλά κυρίως με τη μαζική και μαχητική δράση στους δρόμους.

Ορμή

Πριν δύο χρόνια, όταν ο Παύλος έπεφτε νεκρός από το μαχαίρι του Ρουπακιά, η ορμή του αντιφασιστικού κινήματος ανάγκασε την κυβέρνηση Σαμαρά να τους βάλει στη φυλακή. Σήμερα, η συνεχής παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος μέσα και έξω από τα δικαστήρια, είναι αυτή που μπλόκαρε τις μεθοδεύσεις για αναβολή της δίκης και την αποβολή της πολιτικής αγωγής από την υπόθεση της εγκληματικής οργάνωσης. Πάνω από όλα όμως, ματαίωσε τις ελπίδες των χρυσαυγιτών ότι θα δικάζονταν με ευνοϊκούς όρους, ώστε να πέσουν στα μαλακά και να βγει λάδι η ηγετική ομάδα.

Η αποφυλάκιση των βουλευτών και η άρση του κατ'οίκον περιορισμού του Μιχαλολιάκου και της Ζαρούλια δείχνει πόσο απαραίτητος είναι ένας νέος γύρος αντιφασιστικού ξεσηκωμού. Οι φονιάδες του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν δεν έχουν θέση ούτε στη Βουλή, ούτε στις γειτονιές, ούτε πουθενά.

Στη νέα δικάσιμω που έχει οριστεί για τις 8/9 χρειάζεται να δώσουμε μαζικά το παρών στο συλλαλητήριο έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού. Έτσι ώστε να σπάσει η απομόνωση που προσφέρει η τοποθεσία της δίκης και να αναγκάσουμε τον υπουργό Δικαιοσύνης Παρασκευόπουλο να κάνει πράξη την υποσχέσή του για μεταφορά της στο Εφετείο Αθηνών.

Θα χρειαστεί η μαζική κινητοποίηση όλων των αγωνιστών και αγωνιστριών καθώς και η συμμετοχή από συνδικάτα, κοινότητες μεταναστών, φοιτητικούς συλλόγους, συλλογικότητες στις γειτονιές και φυσικά από την αριστερά. Πρέπει να δώσουμε ενωμένοι αυτή τη μάχη ώστε να την κερδίσουμε.

28 Ιούλη, με την ΚΕΕΡΦΑ έξω από τη δίκη της Χρυσής Αυγής στις φυλακές Κορυδαλλού

Άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες Από την Αθήνα

Συνεχίζεται η βαναυσότητα στο Πεδίον του Άρεως, όπου έχουν καταλύσει περίπου 600 πρόσφυγες πολέμου από το Αφγανιστάν. Μετά την μαζική κινητοποίηση εκατοντάδων αλληλεγγυών και συλλογικότητων για να παρασχεθούν τα απαραίτητα στους πρόσφυγες, κινητοποιείται με αργούς ρυθμούς η τοπική αυτοδιοίκηση και με ακόμα πιο αργούς το κράτος.

Οι συνθήκες εκεί είναι τραγικές, για όλους αυτούς τους ανθρώπους, η Περιφέρεια Αττικής (της οποίας ευθύνη είναι το Π. Άρεως) τοποθέτησε τέσσερις (4) χημικές τουαλέτες. Όπως είναι φυσικό, αυτές δεν επαρκούν για να εξυπηρετήσουν τον κόσμο, ενώ έχει ήδη αρχίσει να δημιουργείται και υγειονομικό πρόβλημα, με αρκετά κρούσματα γαστρεντερίτιδας, ειδικά

στα παιδιά. Ο καύσωνας κάνει την κατάσταση αφόρητη και επιβάλλει άμεσες λύσεις για τη στέγαση των προσφύγων ώστε να μην κλιμακωθεί το πρόβλημα.

Προς το παρόν “λύση” έχει δοθεί μόνο για δύο γυναίκες με τα επτά παιδιά τους, που μεταφέρθηκαν για φιλοξενία στον Ξεώνα Κακοποιημένων Γυναικών του δήμου Αθηναίων. Από τη μεριά της η ΚΕΕΡΦΑ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μετά από παρέμβασή τους στο Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών του δήμου Αθηναίων στις 30/7, ζήτησαν να ανοίξουν άμεσα εγκαταλελειμμένα ξενοδοχεία που βρίσκονται στα όρια του δήμου έτσι ώστε να στεγαστούν οι πρόσφυγες. Αντ’ αυτού η λύση που φαίνεται να προκρίνεται είναι αυτή της μεταφοράς τους σε χώρο στον Ελαιώνα “σε απόσταση από κατοικημένες περιοχές”. Είναι φανερό ότι, εκτός από την απομόνωση, ούτε αυτός ο χώρος δεν μπορεί να εξασφαλίσει αξιο-

πρεπείς συνθήκες διαβίωσης σε τόσα άτομα. Σε σχετική της ανακοίνωση η ΚΕΕΡΦΑ καταλήγει: «Τα υπουργεία Εσωτερικών και Μετανάστευσης, η περιφέρεια, οι δήμοι έχουν την υποχρέωση αλλά και τη δυνατότητα να μισθώσουν ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις όπως ακριβώς έγινε και για τους Σύρους πρόσφυγες στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις ΤΩΡΑ προσφέροντας στέγαση και ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης».

Μέσα από την πίεση που άσκησε η μαζική κινητοποίηση των αλληλεγγυών έγινε εμφανής η έλλειψη πόρων για την περίθαλψη των προσφύγων. Είναι γεγονός ότι το Υφυπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής το οποίο υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών διαθέτει ελάχιστη χρηματοδότηση, αντίθετα η χρηματοδότηση για τις δυνάμεις καταστολής που υπάγονται και αυτές στο ίδιο υπουργείο, ζει και βασιλεύει.

...μέχρι το Καλαί

Ειδικές αστυνομικές δυνάμεις της Γαλλίας με χημικά και ανθρωποκυνηγητό αντιμετωπίζουν τις πολλές εκατοντάδες προσφύγων που έχουν φτάσει στην πόλη Καλαί, προσπαθώντας να διασχίσουν όπως-όπως τη σήραγγα προς τη Βρετανία.

Οι πρόσφυγες, οι οποίοι έριξαν αρκετούς φράχτες ασφαλείας αργά το βράδυ του Σαββάτου, αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν πριν ρίξουν τον τελευταίο φράχτη που βρίσκεται στην είσοδο της Σήραγγας της Μάγχης. Σύμφωνα με το Associated Press, περίπου 200 μετανάστες συγκεντρώθηκαν φωνάζοντας συνθήματα όπως: «Ανοίξτε τα σύνορα» και «Δεν είμαστε ζώα». Οι περισσότεροι έχουν φύγει από εμπολέμες ζώνες και αναζητούν στην Ευρώπη μία καλύτερη ζωή και προσπαθούν να φτάσουν στη Βρετανία.

Βρετανία και Γαλλία κάλεσαν τα κράτη-μέλη της ΕΕ να ασχοληθούν με την αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών της μεταναστευτικής κρίσης στο Καλαί. Στην εφημερίδα Telegraph της περασμένης Κυριακής, η υπουργός Εσωτερικών Τερέσα Μέι και ο γάλλος ομόλογός της Μπερνάρ Καζνέβ δήλωσαν ότι η κατάσταση αποτελεί μια «παγκόσμια μεταναστευτική κρίση». Την ίδια ώρα, κάνουν την εμφάνισή τους και τα στημένα ξενοφοβικά-ρατσιστικά γκάλοπ που εμφανίζουν «το μεταναστευτικό» ως το υπ’ αριθμόν ένα πρόβλημα των ευρωπαίων πολιτών.

Πρόκειται για καθαρή υποκρισία! Είναι γνωστό ποια είναι τα αίτια που διώχνουν τους ανθρώπους από τη Μέση Ανατολή και την

Αφρική. Είναι οι πόλεμοι και τα πραξικοπήματα, στα οποία και οι δύο χώρες έχουν πρωτοστατήσει τα τελευταία χρόνια. Σε κοινή ανακοίνωση οι δύο υπουργοί αναφέρουν «Πολλοί από τους μετανάστες στο Καλαί που επιχειρούν να διασχίσουν τη Σήραγγα έφτασαν ως εδώ από την Ιταλία, την Ελλάδα ή άλλες χώρες». Καλούν την Ιταλία, την Ελλάδα «να αναλάβουν τις ευθύνες τους».

Φράχτες

Ζητάνε δηλαδή να ανοίξουμε πιο πολλά στρατόπεδα, ζητάνε να υψώσουμε ψηλότερους φράχτες και περισσότερο κυνηγητό στη θάλασσα ώστε να πνίγονται περισσότεροι πρόσφυγες στο Αιγαίο, πριν φτάσουν στα γαλλο-βρετανικά σύνορα.

Γαλλία και Βρετανία συμφώνησαν στη λήψη αυξημένων μέτρων στη σήραγγα της Μάγχης. Παρακολούθηση με CCTV, ενίσχυση των γαλλικών δυνάμεων και τοποθέτηση φράχτη. Τα μέτρα συμφωνήθηκαν την Παρασκευή, σε τηλεφωνική συνομιλία που είχαν ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον και ο γάλλος πρόεδρος Φρανσουά Ολάντ. Περισσότεροι από 600 αστυνομικοί των μονάδων των CRS (τα γαλλικά MAT) έχουν σταλεί στο Καλαί για να συνεργαστούν με την τοπική αστυνομία. Παράλληλα, η Βρετανία θα χρηματοδοτήσει την πρόσληψη ιδιωτικών φρουρών προς ενίσχυση των υπαρχουσών δυνάμεων. Ταυτόχρονα, ο υπουργός Μετανάστευσης Τζέιμς Μπροκενσάιρ δήλωσε ότι οι μετανάστες που ζουν με τις οικογένειές τους στη Βρετανία και των οποίων η αίτηση ασύλου απορρίπτεται δεν θα λαμβάνουν το εβδομαδιαίο επίδομα των 50 (!) ευρώ από το κράτος.